

у вузькі корсети. Жінка порівнювалася з породистим конем. Натуральність і природність свідчили про низьке походження.

Уся індустрія жіночої краси прагне до продовження юності. У моді юні стрункі красиві дівчата, чії параметри наближені до 90-60-90. Велика увага приділяється особистості – талантам, комунікативним навичкам, почуттю стилю. Стиль змінюється і враховувати його обов'язково.

XXI століття принесло в моду натуральність. Підтягнуте тіло, пишне волосся, тонкий ніс, доглянуті брови, точений овал обличчя і пухкі чуттєві губи — такий ідеал і феномен краси сьогодення.

Висновки. Проаналізувавши джерела ми визначили, що в рейтинзі найкрасивіших дівчат світу перше місце отримує Україна. Жоден чоловік не зможе встояти перед чарівною красою українки. А друге – Аргентина. Звісно, не варто забувати, що для кожного поняття краси є різним, тому всі ці дослідження є суб'єктивними.

ФІЛОСОФІЯ СКОВОРОДИ: АКТУАЛЬНІСТЬ

Клочко Д. М.

Науковий керівник: Садовніков О. К.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

klochkodarr@gmail.com

Вступ. 3 грудня 2022 року виповнилося 300 років від дня народження Григорія Савича Сковороди – першого самостійного українського філософа, просвітителя-гуманіста, мандрівника, поліглота, абсолютно унікальної особистості, яка надихала та надихає людей шукати себе та знаходити щастя, йти за власними ідеями, принципами та покликанням, не піддаватися суспільному впливу, якщо це суперечить власним переконанням, вміти не втрачати себе та власну гідність. Видатний та самобутній просвітитель, відомий ідеями філософії серця та сродної праці, мав на меті дослідити світ та людське існування особистим «дотиком» до реальності, навчаючись у людей та природи, навчаючись протягом усього життя.

Мета дослідження. Г. Сковорода жив у XVIII столітті, але ж і досі він є актуальним, від того і походить головна мета дослідження – з'ясувати наскільки доречним є вчення Г. Сковороди в наш час, чи є його вчення часткою історичного розвитку філософії в Україні, чи і зараз він є натхненником нашого розуміння світу.

Матеріали та методи. Безпосереднім матеріалом для роботи стали роботи Г. Сковороди, які збереглися до нашого часу, спогади про нього та дослідження, які будувалися на сквородинівській спадщині. Для досягнення мети використовувалися загальнонаукові методи дослідження, герменевтична та феноменологічна редукція, спостереження та порівняння на емпіричному рівні.

Результати дослідження. Розглядаючи історичні трансформації соціального менталітету, можна побачити, що зміни відбуваються з періодичністю, яка дорівнює приблизно 20 рокам, тобто з кожним новим поколінням, так само змінюються і погляди людей на аксіологічні цінності, що переважають у суспільстві на різному сегменті соціального

розвитку. Наприклад, відбуваються зміни відносно бачення професійної кар'єри та її ролі у житті людини, але ж незмінною залишається ідея щодо призначення людини і можливості досягнення щастя в осягненні та досягненні власного призначення, коли людина отримує задоволення від того, чим займається, відчуває вдячність людей та бачить користь від власної справи.

Г. Сковорода неодноразово звертався до аксіологічних підстав людського існування, шукав їх у служінні Богу, у заняттях філософією, у труді та навчанні, у служінні суспільству, і, врешті решт, зупинився на сродній праці, що найбільше відобразилося в його трактаті «Разговор, называемый алфавит, или букварь мира». Він вважав, що людина стає щасливою, коли займається тим, до чого має природний нахил. При тому він сам не боявся випробувати себе у різних видах праці і казав, що визначити, чи ваша це справа, можна лише спробувавши нею зайнятися. При тому, Г. Сковорода вважав, що людина має бути націленою не тільки на результат, а і на сам процес роботи, який повинен приносити насолоду, тому що результат ми відчуваємо в якийсь короткий час, а досягнення цього результату потребує зусиль та займає більшу частину життя, тому не слід занурюватися у страждання, задля короточасного задоволення. Життя людини має прагнути до запобігання страждання та спрямовуватися на досягнення щастя. Займаючись будь чим, як казав г. Сковорода, ви не повинні відчувати перманентний страх або напругу, навпаки – треба мати спокій у душі; ваше заняття має приносити користь людям. А це розкриває й ще одну особливість людської праці, яка спрямується не на задоволення власних потреб та бажань, а розкриває свій сенс тільки у користі для людей.

Навіть сьогодні, навіть під час війни, ми можемо бачити доречність думок Г. Сковороди та їх використання, незалежно від часу, коли вони вперше пролунали. Так, зараз, можливо, і не усвідомлюючи того, мільйони людей дотримуються цих критеріїв, займаючись волонтерською діяльністю: хтось знайшов себе на кухні, та щодня годує лікарів та тероборону, хтось – сортує речі для наших захисників, хтось – розшукує та постачає різні речі необхідні для нашої армії та населення. І незалежно від власних негараздів, незалежно від труднощів, з яким стикається, ці люди отримують задоволення, розуміючи, що вони є корисним, що вони стають частиною великої спільноти, що їх праця, їх справи наближають нас до Перемоги, такої необхідної і для нас, і для кращого майбутнього, майбутнього нових поколінь. Волонтери не завжди займаються за фахом, найчастіше відбувається так, що людина змінює звичну працю, навіть звичний спосіб життя, але ж при тому вона набуває сенсу власного існування і навіть новий, навіть важкий труд, навіть в умовах страшної війни, зберігає в людині людяність.

Висновки. З часом вчення Сковороди ніяк не втратило свою актуальність, його філософські ідеї і зараз в нагоді, вони надихають нас, навчають нас працювати саме там, де ти бачиш покликання, де ти можеш себе проявити і бути найкориснішим для людей, а це, врешті решт, надає самому себе відчувати не даремним існування та наближає до відчуття щастя.